



FARNÍ ZPRAVODAJ

červen 2017

ročník 20

Církev československé husitské, farností Blansko a Vyškov, pro Boskovice, Brťov, Černou Horu, Křtiny, Lysice, Rájec, Rudici, Skočovnu Lhotu, Vítějeves, Ježkovice, Račice, Rousínov, Ruprechtov a Švábenice

BIBLICKÝ VERŠ NA ČERVEN:

„Přijměte Ducha svatého“

Jan 20,22

Milé sestry a milí bratři,

začátkem měsíce června prožijeme Letnice, svatodušní svátky. Často si však s Duchem svatým „nevíme rady...“

Duch svatý sám je Boží dar a tomu, kdo jej přijímá, uděluje rozmanité duchovní dary. Ze zkušenosti života církve vypočítáváme sedm darů, což symbolicky vyjadřuje plnost. Jsou to: moudrost, rozum, rada, síla, vědění, zbožnost a bázeň Boží.

První dar moudrost. Nejde však o pouhý lidský důvtip, který je plodem poznání člověka a zkušenosti. Bible nám vydává svědectví, že Šalamoun ve chvíli své korunovace na izraelského krále prosil o dar moudrosti. A moudrost je právě toto: Milost dívat se na každou věc Božíma. Někdy hledíme na věci podle svého zálibení či podle stavu svého srdce, tedy s láskou, nenávisí či závistí... To však není Boží vidění. Moudrost v nás působí Duch Svatý, abychom všechny věci viděli Božíma očima. To je dar moudrosti. Moudrost samozřejmě pochází z živého vztahu s Bohem, z niterného vztahu k Bohu, jako ze vztahu dítěte s otcem. Máme-li tento vztah, Duch Svatý nás obdarovává moudrostí. Jsme-li ve společenství s Pánem, Duch Svatý proměňuje naše srdce a dává mu vnímat veškerou svou vřelost a náklonnost.

Duch Svatý tedy činí křesťana „moudrým“. Nikoli však v tom smyslu, že má člověk potom odpověď na všechno, všechno ví, ale v tom smyslu, že zná Boha, ví, jak Bůh jedná, pozná, co je Boží a co nikoliv. Má moudrost, kterou našim srdcím dává Bůh. Je velice důležité, abychom v našich společenstvích žili s Bohem opravdově, ne na půl.

K tomu nás chci všechny povzbudit k modlitbě. Pro to „získat“. Ať se všechno, co děláme, stává krásným a živým znamením Jeho přítomnosti a Jeho lásky. To je něco, co si nelze vydobýt ani koupit, co si nemůžeme opatřit sami od sebe. Je to dar, který Bůh dává těm, kdo jsou otevření Duchu Svatému. Nasloucháme-li mu, učí nás moudrosti, která je vidět Božíma očima a slyšet sluchem Božím. Toto je moudrost, kterou nám dává Duch Svatý, všichni ji můžeme mít, jen o ni musíme Ducha Svatého prosit. Prosme nyní o milost moudrosti. Ať se nám jí vždy dostává.

Za vás a s vámi se modlí

Lidka Hadačová z Vyškova

— MODLITBA —

Duchu svatý, je Tvým úkolem seznámit mě s Ježíšem.
Apoštolové žili dlouho s Ježíšem, aniž mu správně porozuměli.

Ale když jsi k nim přišel Ty, konečně Jej pochopili.

I mě můžeš darovat toto porozumění.

Přijď, můj utěšiteli, přijď má radosti a můj pokoji, má sílo a mé světlo.
Přijď, osvět' mě, abych našel/la pramen, u kterého mohu uhasit svoji žízeň.

Jedna Tvá kapka stačí, aby mi ukázala Ježíše takového, jaký je.

Ježíš říká, že přijdeš k nevědomým, já jsem nej nevědomější ze všech.

Neprosím Tě za žádnou jinou vědomost než o tu, jak lze najít Ježíše.

Neprosím Tě o žádnou jinou moudrost, než o pochopení Ježíše. Amen

LITURGICKÝ KALENDÁŘ • 1. - 3. NEDĚLE PO DUCHU SVATÉM

4. 6. Hod Boží svatodušní	5. 6. Pondělí svatodušní
11. 6. Boží Trojice	15. 6. Těla a Krve Páně
24. 6. Narození Jana Křtitele	29. 6. Apoštolů Petra a Pavla

SVÁTKY V MĚSÍCI ČERVNU 2017

Letnice, letos 4. a 5. června 2017

– **svátek skutečné plnosti života**, záznam rozhlasového pořadu (Marie Svatošová) Svatodušní svátky – pro někoho pojem velmi důvěrně známý, důležitý a milý, pro jiného poněkud mlhavý nebo dokonce zcela neznámý.

Co to jsou svatodušní svátky, kdy a proč se vlastně slaví?

Když řeknu, že se svatodušní svátky slaví o letnicích, tak to mnohým posluchačům asi moc nepoví. Pokusím se to tedy trochu vysvětlit. Letnice slavíme přesně padesátý den po Velikonocích. Jsou vlastně vyvrcholením, nebo řekněme naplněním Velikonoc. Velikonoce i letnice mají prapůvod v oslavách přírody: Velikonoce byly původně svátky jara, letnice oslavou začátku sklizně. Pro Židy i pro křesťany však oba tyto svátky znamenají mnohem víc, protože mají spojitost s událostmi z dějin spásy. Židé si každoročně o Velikonocích připomínají historickou událost zázračného vyvedení Bohem vyvoleného národa z egyptského otroctví. O letnicích si připomínají další důležitou událost – darování Desatera Mojžíšovi na hoře Sinaj. Pro křesťany jsou Velikonoce svátkem vzkříšení, zmrtvýchvstání Pána Ježíše, a letnice jsou svátkem seslání Ducha svatého, svátkem skutečné plnosti života. Jde tu tedy o nesmírně veliké věci s obrovským dopadem na život každého člověka, i když si toho třeba někdo není, nebo zatím ještě není vědomý.

A přesto – Vánoce nikdo nepřehlédne. Velikonoce nikdo nepřehlédne. **Podle čeho se vlastně dá bezpečně poznat, kdy jsou svatodušní svátky?**

Nejjednodušší je zalistovat v některém křesťanském kalendáři. Ale úplně stačí umět počítat do padesáti, k Velikonocům připočíst padesát dnů a můžete si i do obyčejného kalendáře

svatodušní svátky prostě dopsat. Letos to vychází na příští neděli, tj. 4. června. Je pravda, že vánoční stromečky se v tuto dobu neprodávají, koledníci nechodí a tak nás neupozorní, že se něco významného děje. Přesto i za totality nebylo těžké (alespoň v centru Prahy) bezpečně poznat, že právě teď jsou letnice.

V centru Prahy? Podle čeho?

Téměř jste tu nezaslechla češtinu. Samá němčina. V tehdejším západním Německu totiž měli i tenkrát volné nejen velikonoční pondělí, ale i svatodušní pondělí. Jaro bylo v plném proudu, Praha rozkvetlá, prodloužený víkend – lákavá příležitost pro turisty ze sousední země. Včera mi jeden Berličan potvrdil, že od roku 1990 je svatodušní pondělí dnem pracovního klidu v celém Německu, tedy i na území bývalé NDR.

Ale abych nezamluvila to nejdůležitější. Proč vlastně k tomu seslání Ducha svatého před téměř dvěma tisíci lety o letnicích došlo. Kdo zná aspoň trochu Nový zákon anebo viděl film Umučení Krista, který teď běží v našich kinech, tak si musel všimnout, že apoštolové byli před sesláním Ducha svatého docela obyčejní strašpytlové a zbabělci. Stačilo na ně dupnout, a jeden po druhém selhávali. Jak známo, než zakokrhal kohout, Petr Ježíše třikrát zapřel. Jidáš ho za mizerných třicet stříbrných prachsprostě zradil a ostatní (s výjimkou Jana) se vypařili, jakmile začalo jít do tuhého. Tohle všechno Ježíš jako Bůh samozřejmě věděl předem. Věděl, že bez pomoci shůry se neobejdou ani apoštolové, ani my. Proto slíbil, že jim i nám po svém nanebevstoupení pošle svého Ducha, který nám připomene všechno, co učil a bezpečně nás provede všemi úskalími našich životů. Co slíbil, to splnil, právě o těch letnicích. A ze zbabělých apoštolů se rázem stali neuvěřitelně stateční chlapi, odhodlaní za Ježíše a jeho věc položit i život.

A skutečně – s výjimkou Jana, všichni později mučednickou smrtí zemřeli. Ale jak říkám, Ježíš neslíbil Ducha svatého jenom apoštolům, slíbil ho i nám.

A vy jste slíbila mně, že se s posluchači podělíte nejen o své znalosti, ale především o své osobní zkušenosti s působením Ducha svatého. Tak prosím pokračujte dál. Tak dobře. Ale než budu pokračovat, dovolu mi, abych si trochu kryla záda. Nejsem teolog, jsem laik, snad aspoň trochu poučený laik. Netvrdím, že bych dokázala uspokojivě zodpovědět každou otázku posluchačů o Duchu svatém. Ale mohu jim aspoň poradit, koho se zeptat. Tak – a teprve teď, poté, co jsem posluchačům otevřeně přiznala, že nejsem specialista na dnešní svatodušní téma, o něm mohu v klidu mluvit. Teď už doufám ode mě nebudou očekávat nemožné. Z teoretických znalostí o Duchu svatém mohu nabídnout jenom to, co jsem se dozvěděla z Bible anebo od lidí, kteří jsou s ním ve větším a užším kontaktu. Duch svatý není nějaká neurčitá duchovní energie, nebo pouhý projev božské moci, jak si možná někdo myslí. Jako dítě jsem v hodinách náboženství na otázku kdo je Duch svatý odpovídala svižně a přesně, aniž bych tomu víc rozuměla, že je to třetí božská osoba. A že spolu s Otcem (Bohem – Stvořitelem) a Synem (Ježíšem) tvoří Nejsvětější Trojici. Jinými slovy, že je jen jeden Bůh, ve třech osobách. Sedm darů Ducha svatého jsem uměla vyjmenovat jako když bičem mrská, ale co konkrétně mohou znamenat pro můj život a pro mě osobně, s tím jsem si jako dítě moc hlavu nelámala. Stačila mi jednička s hvězdičkou v sešitku a obrázek jako prémie. Od té doby jsem samozřejmě leccos učeného přečetla, ale mám-li být upřímná, o mnoho víc toho teoretického jsem se z těch knih, článků a odborných traktátů stejně nedozvěděla. Mnohem důležitější bylo, že jsem jednoho dne pochopila, proč nám tak zdůrazňovali, že Duch svatý je osoba. Proč nám tak kladli na srdce, že není něco, nýbrž Někdo! S osobou se totiž dá mluvit. Dá se s ní vést dialog, můžete se ptát a dostávat odpovědi, můžete prosit

a dostávat dary, prostě můžete vzájemně komunikovat. A jak tak život běžel dál, poznávala jsem na vlastní kůži působení Ducha svatého v životě vlastním a také jsem mohla být svědkem jeho působení v životech lidí kolem sebe.

Když vám slíbím jedničku s hvězdičkou, vyjmenujete i nám oněch sedm darů Ducha svatého? A povíte nám aspoň stručně, co který vlastně znamená, co si za tím představit? Možná někteří posluchači některé z těch darů vlastní a ani o tom nevědí, nebo nevědí, co si s nimi počít.

Vůbec nepochybuji o tom, že každý z posluchačů v nějaké míře aspoň některé dary, o kterých tu je řeč obdržel a další ještě obdržet může. A ono není ani tak moc důležité který dar dostal, jako proč a k čemu ho dostal a hlavně, co s ním udělal. Nikdo totiž tyto dary nedostává jenom pro sebe, pro svou potřebu, pro nějaké osobní zvýhodnění, ale zásadně pro službu druhým lidem. Pokud je používá jenom pro sebe, sobecky pro svůj osobní prospěch, tak je to špatně. Hodně špatně. Protože komu bylo více dáno, od toho bude také více požadováno. Z toho vyplývá, že taková obdarování, zvláště pak ta velká a mimořádná, není třeba druhým nikterak závidět. Čím větší dar, tím větší zodpovědnost.

O jaké dary, které současně znamenají zodpovědnost se tedy jedná?

Jako první je uváděný DAR MOUDROSTI.

Protože moudrost pochází přímo od Boha a učí člověka rozumět Božím skutkům, je pokládána za důležitější než třeba bohatství, zdraví nebo krása. Všechna ostatní dobra jsou v ní jakoby obsažena. Král Šalamoun si tento dar na začátku svého kralování výslovně vyprosil. Sám to dosvědčuje, když říká: „Modlil jsem se, a byl mi dán rozum, prosil jsem, a ducha moudrosti za úděl jsem přijal. Moudrosti jsem dal přednost před žezly a trůny, a bohatství ve srovnání s ní jsem pokládal za nic. Nesrovnával jsem s ní neocenitelný drahý kámen, protože všechno zlato je vzhledem k ní jen troška písku a za bláto lze počítat vedle ní stříbro. Miloval jsem ji nad zdraví a krásu, chtěl jsem ji mít raději než denní světlo, poněvadž nehasne její záře. Spolu s ní se mi dostalo všeho dobra a skrze ni nespočetného bohatství.“

To je, co? Dovedete si paní Retková představit, jak by to v téhle zemi dnes mohlo vypadat, kdyby si všichni naši státníci a zákonodárci vzali z krále Šalamouna příklad? Že to není nereálné a že to v praxi bezvadně funguje, o tom přece máme krásný doklad i v naší české historii. Momentálně je náš stát zadlužen až po uši. Je zajímavé, že za Karla IV., který si příklad z krále Šalamouna vzal, jsme zadlužení nebyli a naše země vzkvétala. Proč asi? No – Karel IV. upřednostňoval dar moudrosti před vším ostatním, prosil o něj a tak i on jistě mohl spolu se Šalamounem opakovat větu: „Spolu s moudrostí se mi dostalo všeho dobra a skrze ni i nespočetného bohatství.“

Dar moudrosti ale není určen jen králům a státníkům. Ten nutně potřebujeme všichni. Pomáhá nám rozpoznat své dary a schopnosti a správně s nimi naložit. Dar moudrosti potřebujeme ke správnému vedení rodiny, k výchově dětí, k moudrému hospodaření s časem, který máme k dispozici, k moudrému hospodaření s přírodními zdroji, které máme k dispozici, dar moudrosti nám pomáhá rozpoznat, kdy je nutno promluvit a kdy raději mlčet, kdy ustoupit a kdy se naopak nedat. A tak bychom mohli pokračovat ještě dlouho. Ale těch darů je sedm, tak musíme jít dál, aby nám do toho nezavvonil zvonec a nebyl náhle konec.

Dalším z darů Ducha svatého je DAR ROZUMU, nebo také vědění.

Ten se týká našich zvědavých otázek typu „Proč?“ nebo „Jak?“ Zajímavé je, že v hodinách marxismu na fakultě marxisté takové naše otázky označovali za nevědecké a nechtěli, abychom

jim je kladli. „Všechno se samo vyvinulo, ale neptejte se proč?“ Začneme-li se totiž ptát proč, nakonec nutně dojdeme k důvodu. K účelu. Např. první savec musel mít hned dokonale fungující dělohu, která se do dvou minut po porodu stáhne, jinak by samička vykrvácela, a savci by hned v první generaci vyhnuli. Ze stejného důvodu se mléčná žláza nemohla věky vyvíjet, ale hned po porodu musela začít produkovat mateřské mléko, přestože ji to nikdo neučil a nikdy předtím to nedělala. Čili rovnou to musel být savec dokonalý, nikoliv postupným vývojem vzniklý. Ovšem, je jasné, že všechny tyhle podrobnosti musel Někdo předem důkladně promyslet a naprojektovat! Čili kdo pouze mechanicky nehromadí vědomosti, ale za použití daru rozumu se ptá a přemýšlí, dříve nebo později musí dojít k závěru, že samo se to co je kolem nás vyvinout nemohlo. Proto ten zákaz dotěrných otázek typu „Proč? nebo „Jak?“.

Dalším darem je DAR DOBRÉ RADY.

Je to schopnost nesobecky poradit druhým, intuitivně poznat, co druhý zrovna teď potřebuje. Taky je důležité neukvapit se, neradit zbrkle a nespolehat se jenom na sebe. Chceme-li druhému dobře poradit, neobejdeme se bez velmi úzké spolupráce s Duchem svatým. Nesmíme se proto bát prosit ho o radu. Nikdy bychom neměli druhému automaticky říkat, co bych udělala já, protože co je dobré pro mě, nemusí být dobré pro druhého. Jsou ale i situace, kdy se poctivě Ducha svatého ptáme a žádná odpověď nepřichází. To neznamená, že nás neslyší. On není automat, do kterého hodím pětikorunu a vypadne mi žvýkačka. On ví, kdy jeho odpověď potřebuji slyšet a taky kdy ji unesu. V důležitých záležitostech proto platí zásada: dokud neslyším Boží odpověď, nerozhoduji se. Čekám. Např. nev dávám se, nežením se, neměním zaměstnání, nestěhuji se, neemigruji apod. Takové čekání nebývá snadné. Někdy je to těžká zkouška. Mnohdy vyžaduje hodně pokory, poslušnosti, trpělivosti. Nervózní člověk čekát neumí a proto tak často ve svých rozhodnutích chybuje. Stálo by za to podrobněji promyslet vztah mezi nervozitou a vyrovnaností, nervozitou a vírou, nervozitou a dary Ducha svatého. Ale čas letí.

Dalším z darů Ducha svatého je DAR SÍLY.

Mohli bychom ho nazvat také darem statečnosti nebo vytrvalosti. Něco začít, to se nám občas podaří, ale vydržet dlouhodobě plnit svá předsevzetí, to už je horší. Vytrvalost – to už je cosi nadpřirozeného. Vydržet samotu, vydržet nepodlehnout vlivu prostředí, obstát v různých pokušeních nebo krizích, včetně krize víry, to je mnohdy opravdu nad lidské síly. Ale právě proto se nám nabízí – nabízí, ale nevnučuje – dar síly. Je moudré si tento dar vyprošovat i preventivně. Sobě i druhým, a zvláště nemocným i jinak trpícím lidem kolem sebe.

Dalším, počítám-li dobře, tak už pátým darem Ducha svatého je DAR UMĚNÍ.

Ti, kteří ho dostali ve zvlášť hojné míře, si jsou moc dobře vědomi toho, že ho nemají sami od sebe, ale také, že ho nemají sami pro sebe, nýbrž pro druhé. Skuteční umělci o Zdroji své inspirace ani trochu nepochybují. Goethe např. řekl: „Lidé jen tak dlouho vytvářejí poezii a umění, pokud jsou ještě náboženští. Potom se stávají pouhými napodobiteli...“. Hudební skladatel Foerster řekl: „To, co je v mém díle dokonalé, bylo diktováno Duchem. Co je slabé a nedokonalé, mohu podepsat já.“ A do třetice – národní umělec Jan Zrzavý se vyjádřil: „Umění je dar Ducha svatého. Snažím se žít v ustavičném vědomí přítomnosti Boží.“ A podobných svědectví o osobním obdarování bychom našli víc. Nejenom u světoznámých umělců, ale u každého, kdo se snaží prožít svůj život tvůrčím způsobem a ne jenom jako nějaký robot.

Šestým z darů Ducha svatého je DAR ZBOŽNOSTI.

Co to je? Je to jenom modlitba? Jenom návštěva kostela? Jenom dodržování Desatera? Já myslím, že nám docela přesně tuhle otázku před chvilkou zodpověděl malíř Jan Zrzavý, když se nám svěřil, že se snaží žít v ustavičném vědomí Boží přítomnosti. Od rána do večera, při usínání, při probouzení, prostě stále a neustále. Na takovém člověku je pak jeho zbožnost vidět velmi sympatickým, nikoliv odpuzujícím způsobem. Je to něco docela jiného, než povrchní a pouze formální, tzv. „nedělní křesťanství“. Samo to slovo „zbožnost“ vzniklo z praktického života – znamená vlastně „žít s Bohem“ nebo „žít z Boha“. Dar zbožnosti se pochopitelně nadá nastudovat anebo vyčíst z knížek. Ale je možné si ho vyprosít.

Sedmým z darů Ducha svatého je DAR BÁZNĚ BOŽÍ.

Prosím nezaměňovat se strachem. Občas někde slyším, že věřící milují Boha ze strachu. Třeba ze strachu z věčného zavržení. To je hotový nesmysl, protože strach nikdy nemůže být příčinou lásky. Láska se nedá vynutit ničím, a strachem už vůbec ne. Láska a bázeň Boží – to k sobě nějak patří. Mám-li někoho ráda, bojím se ho ztratit, bojím se způsobit mu bolest, zklamání. Bojím se, abych ho nezranila svou nevděčností, neláskou, neopětováním lásky, kterou mi nabízí. Bázeň Boží nemá s otročským strachem naprosto nic společného. Jde tu spíše o bázeň synovskou, která má hodně společného s úctou. Kdo o tento dar nestojí, nemá o něj zájem, ten je obvykle hodně domýšlivý a pyšný. Cítí se být pánem nad vesmírem, troufá si přetvořit svět – a někdy to myslí docela upřímně a vážně. Jenže výsledkem pak může být zamořené prostředí, vydrancované přírodní zdroje a kdovíco ještě.

Výborně, za vyjmenování a objasnění sedmi darů Ducha svatého vám píši jedničku s hvězdičkou.

Děkuji, ale je třeba ještě dodat, že to není zdaleka všechno. Těch základních sedm darů vypočítává svatý Pavel v 1. listu Korintánům, mají tedy základ v Bibli a proto se i takhle vyučují. Naši posluchači ale určitě moc dobře vědí, že mají schopnosti, které si prokazatelně sami nedali, nezasloužili, nenastudovali, ani je nikde nekoupili. A přesto je mají. To uzná věřící i nevěřící. Všechny schopnosti, které nám Bůh dává, jsou dary Ducha svatého: dar smíření, důvěry, uzdravení, vedení, míru, bedlivosti, otevřenosti, útěchy, porozumění – a mohli bychom v jejich výčtu pokračovat ještě dlouho. Určitě i posluchači mají stejnou zkušenost jako já – je například veliký rozdíl mezi tím, co mě napadne a tím, co pracně vymyslím. Pokud nápad přišel skutečně shůry, neboli od Ducha svatého, tak je to to pravé ořechové. O tom by mohli vyprávět nejenom umělci a vynálezci, ale i každý z nás, obyčejných smrtelníků.

To je pravda. Někdy nápad přijde zčista jasna, ale jindy ne a ne zabrat.

Ne a ne zabrat – tak to znám moc dobře. Hlavně v neděli. Nedávno jsem takovou zkušenost udělala a doufám, že si ji už nezopakují. Od té doby, co už nejsem pravidelným hostem tohoto pořadu, pokračuji v zavedených dvoutýdenních intervalech ve svých úvahách aspoň na Internetu. Slíbila jsem svým věrným posluchačům, že na stránce [www. vira. cz/svatosova](http://www.vira.cz/svatosova) najdou vždycky v tu „moji“ středu text jako jakousi náhradu. A když se termín blíží, samozřejmě se dostávám do časové tísně. Onehdy jsem se proto rozhodla sepsat to v neděli. Celý den jsem se s tím mořila a pachtila a nevymyslela jsem ani téma, natož řádek nebo odstavec. Prostě ani škrt. O půlnoci jsem šla spát a v pondělí ráno to ze mě vypadlo jedna dvě. Pochopila jsem, že ač to není práce s motykou v ruce, Bůh to za nedělní práci považuje a dal mi zřetelně najevo, že si to výslovně nepřeje. Jakmile mi to došlo, upřímně jsem ho za tu neposlušnost odprosila, vynadala jsem si do starých pitomců a svatosvatě slíbila, že už to víckrát neudělám. I když

vím, že nedělní práce není požehnaná, za čtrnáct dnů jsem to zopakovala. Opět jsem šla spát o půlnoci, opět úplně vyřízená a na papíře zase nic. Vůbec nic. V pondělí ráno se to vylíhlo takřka samo. Tak tentokrát snad už jsem poučená dostatečně.

Není nad praktickou zkušenost.

Určitě. Není nad praktickou zkušenost. Trochu teoretických znalostí neuškodí, ale praxe je praxe. Během svého života jsem už na naše dnešní téma vyslechla řadu kázání. Některá z nich byla mimořádně hodnotná a dokonce mi leccos z nich uvízlo v paměti dodnes. Ale jednu z největších osobních zkušeností s Duchem svatým jsem udělala za totality – budete se divit – při výslechu v Bartolomějské ulici. Nemyslete si, že ti estébáci byli nějak hlupáci. Vyznali se. V těch jejich otázkách byla spousta rafinovaných háčeků, které by člověk nevymyslel a na které by se snadno chytil, kdyby spoléhal jenom na svůj rozumek a na svoji chytrost. Netušila jsem, co po mně chtějí, ale šla jsem tam pevně rozhodnuta důsledně se řídit radou evangelisty Matouše, který píše: „Až vás vydají soudu, nedělejte si starosti, jak nebo co máte mluvit, protože v tu chvíli vám bude dáno, co máte mluvit. Neboť to už pak nemluvíte vy, ale mluví skrze vás Duch vašeho Otce.“ Já pevně věřím, že se jednoho dne s Matoušem setkám osobně a za tuhle jedinečnou a skvělou radu mu dám velikánskou sladkou pusou. Fungovalo to přesně tak, jak řekl. Estébáci zuřili, protože se nic nedozvěděli a tak mě po několika hodinách, ač neradi, vystrčili ven před bránu. Po několika minutách jsem se přistihla, že si doslova poskakuji po chodníku a raduji se z výroku Pána Ježíše, který mi v tu chvíli nějak automaticky v hlavě naskočil: „Kdo se ke mně přihlásí před lidmi, k tomu já se přihlásím před Otcem.“ No řekněte, mohli pro mě ti soudruzi udělat něco úžasnějšího? Celou věčnost jim za to budu vděčná.

Tak to je jistě zkušenost velmi cenná, i když získat ji nebylo zrovna lehké. Ale já jsem si teď během vašem vyprávění vzpomněla na vaši knížku O naději. Vy tam píšete, že tu Matoušovu taktiku používáte i u pacientů v hospici. A to je přece situace zcela odlišná. Chcete snad říct, že to je metoda naprosto univerzální?

Ta situace tam odlišná je i není. Prostředí je tam nesrovnatelně přívětivější, ale když se vás mladý člověk zeptá, proč musí umřít, je to možná ještě těžší, než u toho soudu. Ta Matoušova metoda je univerzální v podmínkách, o nichž on mluví: budete-li u soudu apod. Neříká: „Nestarejte se, co odpovíte na otázku u maturity, až si ji vytáhnete, Duch svatý vám pošeptá geniální odpověď.“ To by nebyla víra, ale opovážlivé spoléhání, což samozřejmě nikomu nedoporučuji.

Já na vás vidím, že všechno, o čem tady mluvíte, taky prožíváte. A dovedu si představit, že vám to někteří posluchači v dobrém slova smyslu závidí. Vy totiž máte víru a máte jí tolik, že z ní můžete rozdávat druhým.

Však by taky bylo hodně smutné, kdybych se o ni nebyla ochotna podělit. Vždyť i víra je dar a jak jsem tu už dnes řekla, dar je člověku dán pro užitek všech. Víra je dar mimořádné hodnoty. Řekla bych, že spíše životodárný, než rozumový. Víra začíná přesně tam, kde končí vědění. Určitě je tento dar během života nabídnut každému, ale pak záleží na tom, jak kdo na tuto Boží nabídku zareaguje, jak na ni odpoví. Duch svatý se nikomu nevnučuje. Jestliže se ale člověk rozhodne dobrovolně, vědomě a soustavně s ním spolupracovat a nechá se jím v životě vést, je (kromě mnoha jiných výhod) bezpečně chráněn před dvěma nemocemi moderní doby: před stresem a před rutinou. Zkuste si představit svět, ve kterém není žádný stres, všichni jsou v pohodě a ve kterém lidi nepracují bezmyšlenkovitě jako roboti, kde je každý na svém místě – ale vidím, že čas nás tlačí a už musíme končit.

(Záznam rozhlasového pořadu ‚Host do domu‘ na ČRO 2, moderovala M. Retková)

K svátku Těla a Krve Páně 15. 6. 2017 přinášíme zamyšlení:

— VEČEŘE PÁNĚ —

Představte si, že byste při nějaké významné rodinné události pozvali své nejbližší příbuzné a přátele na slavnostní večeři. Oni by přišli, sedli by si ke společnému stolu, ale někteří z nich by večeři, kterou jste pro ně připravili, odmítli. Jak byste se asi jako hostitelé cítili? Bylo by vám příjemné, že někteří z přítomných se večeře zúčastnili a někteří nikoliv? Kdyby se to stalo mně, asi bych z toho byl dost smutný. Přemýšlel bych, proč se tak zachovali. Někdo by se možná i urazil.

Neděje se něco podobného stále znovu v našich sborech? Ti, kteří se hlásí ke Kristu, přicházejí na bohoslužbu, ale večeře Páně se nezúčastňují (a je jich poměrně dost). Je to samozřejmě jejich věc. Nikdo jistě nemá právo někoho k účasti na tomto svátostném dění nutit, stejně tak jako nemá právo někomu v účasti bránit. Proč ale tolik bratrů a sester k přijímání opakovaně nechodí? K účasti na večeři Páně jsou přítom zvaní všichni pokřtění křesťané. Věříme, že sám Ježíš Kristus se při večeři Páně setkává se svým lidem. Přeje si, abychom byli účastníky, ne pouze diváky této události. Chléb a víno podávané při večeři Páně jsou symboly Kristova těla a jeho krve, prolité za nás na kříži. Pán Ježíš ustanovil tento obřad při své poslední večeři se svými učedníky před ukřižováním jako znamení nové smlouvy se svým lidem a jasně při tom řekl: „To činite na mou památku“ (*Lukáš 22, 19-20; 1. Korintským 11,23-25*). Účastí na večeři Páně vyjadřujeme, že se nás tato nová smlouva s Bohem bytostně týká, demonstrujeme tak svoji víru a důvěru v Ježíše Krista jako svého Spasitele a ručitele smlouvy, zvěstujeme také význam Kristovy smrti, dokud znovu nepříjde (*1. Korintským 11,26*). Příprava na večeři Páně zahrnuje zkoumání vlastního svědomí, pokání, vyznání hříchů. To vše máme možnost uskutečnit v úvodu bohoslužby, tedy před vlastní účastí na večeři Páně. Nic by tedy nemělo bránit tomu, abychom přijímáním této svátosti vyjádřili nejen důvěru Ježíši Kristu, ale i svoji sounáležitost s ostatními věřícími křesťany, s bratry a sestrami ve společenství. V prvotní církvi se křesťané scházeli k „lámání chleba“ každý den (*Skutky apoštolů 2,46*). My máme tuto možnost minimálně jedenkrát týdně. Přijmeme pozvání našeho hostitele – Ježíše Krista?

Váš Ing. Jiří Rokos z Černé Hory.

— ZVEME VÁS V MĚSÍCI ČERVNU —

Čekejte, až se splní Otcovo zaslíbení, o němž jste ode mě slyšeli!

To je jedna z posledních Ježíšových vět, než vstoupil na nebesa ke svému Otci. Jeho věrní tedy uposlechli. Všichni se svorně a vytrvale modlili.

Tak i my, se budeme **každý den od 25. 5. do 5. 6. v dřevěném kostele v Blansku v 17:30 hod** scházet k modlitbám o dary Ducha Svatého. Abychom mohli být dobrými Ježíšovými svědky nejen v našem městě ☺ Přijďte, těšíme se na vás!!!

— Noc kostelů ve Vyškově 9. 6. 2017 —

Jako minulé roky bude i letos náš kostel – sbor Dr. Farského na Masarykově náměstí otevřen od 17:00 do 21:00 hod. Na programu je výklad o historii budovy, foto ze života farnosti a varhanní hudba. Chvilé pro ztišení a meditaci, možnost rozhovorů.

Na návštěvníky se těší manželé Hadačovi.

— Noc kostelů v Blansku 9. 6. 2017 —

V našem blanenském dřevěném kostele bude otevřeno od 16:00 hodin do 24:00 hodin. Program bude volný...bohoslužba...prohlídka kostela...zpěv chval...posezení a povídání si...historické fotografie...občerstvení.

— POŽEHNÁNÍ PŘED ZAČÁTKEM PRÁZDNIN —

V neděli 25. 6. 2017 bude, při všech bohoslužbách, udělováno osobní požehnání VŠEM dětem, rodičům a prarodičům na prázdniny. Modlíme se za krásné prožití prázdnin a Boží ochranu na cestách. Vyprošujeme také šťastné návraty domů.

Požehnáme také všechny dopravní prostředky tj. auta, kola, motorky, kočárky...

BIBLICKÉ HODINY V BLANSKU

Pokračujeme ve společném setkávání nad Božím slovem, s výkladem, vzájemným sdílením, debatě a setkání. **Biblická hodina se koná každé úterý v 17:30 hodin ve farní kanceláři.**

Srdečně zveme další zájemce o růst ve víře.

JEDNÁNÍ RADY STARŠÍCH V BLANSKU

V měsíci březnu se sejde blanenská rada starších na svém jednání **v pondělí 19.6. v 18:30 hodin ve farní kanceláři v Blansku.** Zveme k účasti.

NÁBOŽENSTVÍ PRO DĚTI

Srdečně vás zveme, děti i rodiče do jednotlivých skupinek klubů „Dobré zprávy“, tj. setkávání pro děti. V Blansku se setkáváme **každý pátek v 18:30 hodin.**

Připravujeme opět víkendovku pro děti a v letošním roce i farní dětský tábor. Počítejte s tím. Všem dětem a rodičům, rádi podáme informace.

SETKÁVÁNÍ PRO SNOUBENCE V BLANSKU

Přípravy pro snoubence na svátost manželství, kterou si darují, v tomto roce, se konají **v úterý od 19:00 hodin.**

SETKÁVÁNÍ PŘÍPRAV DOSPĚLÝCH NA KŘEST V BLANSKU

Začínáme přípravy pro dospělé na křest, který přijmou na Husův svátek 6. 7. L. P. 2017. **Setkáváme se v úterý ve 20:00 hodin.**

MOŽNOST ROZHOVORU S BRATREM FARÁŘEM

Potřebujete-li probrat nějaká přání, prosby, otázky... osobně s bratrem farářem máte možnost vždy po bohoslužbách domluvit si schůzku. **Pravidelně je možnost přijít každé pondělí a pátek od 16:00 do 18:00 hodin ve farní kanceláři, Rodkovského 5 v Blansku.** Jinak kdykoliv, dejte vědět, pokud nebudu v „terénu“ rád Vás přijmu.

PROŽILI JSME

NEDĚLE 7. KVĚTNA L. P. 2017 V BLANSKU

V příjemném, májovém, ránu první květnové neděle jsme v našem dřevěném kostele prožili bohoslužby, jako každý jiný den Páně. Závěr však patřil poděkování za krásné životní jubileum. Náš pan varhaník PhMr. Jiří Pokorný se dožil jubilea 80 roků svého putování cestou života. Celá farnost mu přišla poděkovat za jeho službu a práci. Každé bohoslužby jej slyšíme, ale nevidíme... je „ukrytý“ na kůru našeho kostela. Proto jej br. kostelník „odlákal“ v závěru bohoslužeb od varhan a doprovodil před stůl Páně. Naše zpěvačky Jiřímu zazpívaly krásné blahopřání. Sestra předsedkyně rady starších Dáša Bačkovská se členy rady starších mu poděkovala za službu v našem kostele, bratr farář mu udělil pozhnání a osmdesátníci, manželé Laitovi, jej přivítali v „klubu“ nezapomenutelným přáním. Podarovali veršovaným přáním, našemu varhaníkovi, „náhradní“ díly... jako jsou kolena, srdce, plíce atd. zkrátka všechno, co už osmdesátník má opotřebované... Spolu s manželkou Květou potom v kruhu farní rodiny prožili posezení u společného stolu. O občerstvení se postarala naše další varhanice Jitka s dcerami a členkami rady starších. Chvála Pána za obětavé a ochotné spolumužebníky na Jeho vinici.

Martin Kopecký, farář



POŽEHNÁNÍ MOTORKÁŘŮM 13. 5. 2017 *(fotografie na druhé straně)*

Krásné slunné dopoledne, u nás na Moravě, přálo srazu motorek a motorkářů. Pozvání přijal i náš bratr farář Martin Kopecký. Po úvodní pobožnosti před kapličkou obešel cca 80 motorek a požehnal osobně jejich posádkám.

Děkujeme za milé setkání, neboť se tak setkají s duchovními věcmi i s osobou faráře lidí, kteří běžně na bohoslužby nechodí.

Děkujeme Pánu Bohu za toto i jiná setkání.

Divišovi



SVÁTEK MATEK 14. 5. 2017 V BLANSKU

O druhé májové neděli jsme v Blansku prožili slavnost k svátku matek s blahopřáním všem maminkám, babičkám a prababičkám, všem ženám. Děti při hodinách náboženství, samozřejmě za vydatné pomoci rodičů... vyrobily stovku kytiček z papíru. Stačili tak akorát, aby se na všechny maminky dostalo. Po bohoslužbách bylo na farní zahradě posezení, s občerstvením s hudbou k poslechu i tanci. Muži obsluhovali ženy, aby si svůj svátek mohly skutečně oslavit a nestrávily jej ve farní kuchyni.

RS



SVĚDECTVÍ

Moji milí,

plním si dnes slib, který jsem dala své psycholožce Martině. Koncem května mi odlétá za novými zkušenostmi a v červnu to budou dva roky, co ji znám. Budou to takřka dva roky, co mi pomáhala hledat cestu životem, po ztrátě syna. Stejně tak jako bratr farář Martin a o něm právě chci napsat.

Moje první setkání s Martinem bylo v roce 2005. Dcera chodila s chlapcem a jeho rodina se přijela o vánočních svátcích seznámit. Jen maminka nepřijela! Protože jela s babičkou za farářem Martinem. Tak tenkrát jsem byla trošku dotčená, kdopak to může být? Když dostal přednost.

Dnes to vím, chápu a stydím se. Druhé a daleko smutnější setkání bylo na pohřbu. Při autonehodě přišel o život chlapec od nás z Březiny. Byl to velký kamarád mého syna, když se to stalo, moc jsem se bála, že byli spolu. Nebyli. Ale syn za mnou chodil a stěžoval si, jak moc to bolí. Bolelo to a bolí. Na pohřbu u nás v kapli jsem poznala bratra faráře Martina, nevěděla jsem, že se jedná o toho prvního. Ale v kapli přeplněné smutkem a bolestí, byl jakýmsi pozitivem. Když mluvil, když zpíval, dotýkalo se to každého z nás i všech těch mladých uplakaných kamarádů. Mluvil o Pepíkovi, jako by ho znal od malička, tak jsem si myslela, že to bude někdo z rodiny. Někdo, kdo ho opravdu znal a trpí, stejně tak, jak zarmoucená rodina. Dozvěděla jsem se, že z rodiny není a že je prostě takový.

Následující rok jsem měla velké zdravotní problémy, od ledna do půli května jsem pobývala po nemocnicích, v únoru, na synovy 25. narozeniny jsem měla plicní embolii, nemohla jsem mu ani popřát. Bylo to „o fous“, ale díky Bohu jsem se vrátila domů. A když jsem si myslela, že nic horšího nezažiji, tak se to stalo. Nehoda! Šok, nevyšlovná bolest.

Možná se to sem nehodí, ale po probdělé noci, jsem pronesla, že Dája s Pepíkem už kopou tam nahoře nebeský fotbal spolu. Je zajímavé, že čím víc bolesti jsem prožila, tím víc jsem hledala u Boha oporu. A tak moje třetí setkání s Martinem. Chtěla jsem pro synka stejný pohřeb, ale organizačním nedorozuměním mi vznikl problém. Pan farář Martin přijel jako „rodinný přítel“ a pomohl mi ve chvíli, kdy je člověk tak moc sám.

A od té doby jsem někdy mezi vámi, i když dřevěný kostelík v Blansku byl místem, kde jsem políbila svého syna naposledy, jsem s vámi ráda. Vychovaná jsem byla v katolické církvi, ale já věřím v jednoho Boha, a vím, že je všude. Vám všem přeji pevné zdraví a lásku. A Vám Martine, patří můj veliký dík a obdiv za práci, kterou děláte. Buďte stále takový, protože Váš životní postoj a lidský přístup je pro nás velký dar a vzor. Protože, jak kolikrát čtu na Vašich pozvánkách „Přijď, ať věříš či ne“ opravdu to stojí za to, přijít. Třeba jednou budete mít štěstí jako my a uvěříte.

S láskou Lidka z Březiny

MODLITBA

Náš brněnský bratr biskup J. J. Dovala nás již od počátku svého biskupského poslání zve k modlitbě. Každý den ve 20:00 hodin nás zve k připojení se k ostatním bratřím a sestrám, kterým nejsou věci lhostejné. Chtěla bych nás opět všechny v tento i jiný čas povzbudit: „Zapojme se také“. Když vám to nevyhází ve 20:00 hodin, modlete se kdykoliv v jinou hodinu. Inspirujte se modlitbami, které máme v kancionálu

nebo vlastními slovy. Každý měsíc bych vás chtěla poprosit, připojujme i společné modlitební úmysly. Budu se snažit je zde pro nás připravovat. Když mi pošlete svoje prosby, budu moc ráda. S vámi na vyškovsku se vidím na bohoslužbách, můžete mi je předat osobně, vy na blanensku můžete svoje modlitební úmysly poslat po bratru faráři.

Pamatujme v ČERVNU 2017:

- za svatodušní nověnu
- za naplnění lidí láskou k Ježíši, aby se i dalším členům našich rodin dostalo daru víry
- za naplnění mladých lidí touhou po čisté a rovné cestě životem
- za pozhnaný závěr školního roku všem dětem, studentům, rodičům i učitelům
- za animátory, kteří připravují dětské tábory v brněnské diecézi
- za poutníky do Taize
- za naše stárnoucí bratry a sestry ve víře, aby je Pán Bůh posiloval v neduzích a nemocech na těle.

Vaše sestra Lidka

BOHOSLUŽBY V ČERVNU 2017

BOHOSLUŽBY V ČERVNU 2017				
Pátek	2. 6.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		18:45	Rudice	Kaple sv. Barbory
Sobota	3. 6.	<i>Šest svatebních obřadů</i>		
Neděle – Hod Boží svatodušní <i>Text evangelia: Jan 20,19–23</i> <i>Zpíváme píseň: 261, 263</i>	4. 6.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		8:00	Blansko	Kaple Sv. Rodiny Senior centrum
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		10:45	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		13:00	<i>Svatební obřad</i>	
		14:15	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
		15:45	Ježkovice	Kaple u hřbitova
		17:00	Račice	Sbor Páně
		18:30	Švábenice	Obřadní síň obecního úřadu
		18:30	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
Pondělí – Svatodušní	5. 6.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		19:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
Pátek	9. 6.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		18:45	Rudice	Kaple sv. Barbory
Sobota	10. 6.	<i>Tři svatební obřady</i>		
Neděle – Boží Trojice <i>Text evangelia: Matouš 28, 16–20</i> <i>Zpíváme píseň: 40</i>	11. 6.	8:00	Blansko	Kaple Sv. Rodiny Senior centrum
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		10:45	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:00	Vítějeves	Obřadní síň obecního úřadu

Neděle – Boží Trojice <i>Text evangelia: Matouš 28, 16–20</i> <i>Zpíváme píseň: 40</i>	11.6.	16:30	Černá Hora	Kaple Sv. Rodiny
		17:00	Račice	Sbor Páně
		18:00	Ruprechtov	Obřadní síň obecního úřadu
Pátek	16.6.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		18:45	Rudice	Kaple sv. Barbory
Sobota	17.6.	<i>Pět svatebních obřadů</i>		
Neděle – 2. po Duchu Svatém <i>Text evangelia: Matouš 10, 37–42</i> <i>Zpíváme píseň: 69, 121</i>	18.6.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		10:45	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		13:00	<i>Svatební obřad</i>	
		14:15	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
		15:45	Ježkovice	Kaple u hřbitova
		17:00	Račice	Sbor Páně
18:30	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje		
Pátek	23.6.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		18:45	Rudice	Kaple sv. Barbory
Sobota	24.6.	<i>Pět svatebních obřadů</i>		
Neděle 3. po Duchu Svatém <i>Text evangelia: Matouš 11, 16–19</i> <i>Zpíváme píseň: 16</i>	25.6.	8:00	Blansko	Kaple Sv. Rodiny Senior centrum
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		10:45	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		15:30	Křtiny	Kaple sv. Anny
		17:00	Račice	Sbor Páně
		18:00	Ruprechtov	Obřadní síň obecního úřadu
Čtvrtek	29.6.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
Pátek	30.6.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		18:45	Rudice	Kaple sv. Barbory

Tvořte s námi náš Zpravodaj – čekáme i na Vaše příspěvky a náměty. Kontakt: telefon na farní úřad 606 702 768; e-mail: fararmartin@seznam.cz; www.fb.com/drevenykostelikblansko
www.drevenykostelik.cz www.kostelyvyskovsko.hu.cz www.fararmartin.digiinfo.eu
Farnost Blansko č. účtu 244 035 648/0300 ; Farnost Vyškov č. účtu 1560 157 369/0800

Nakonec vtip pro zasmání:

Kázání v kostele má začátečník. Chce všechno pořádně vyložit a káže moc dlouho. Stále říká: ještě jednu poznámku, ale pořád pokračuje dál. Přítomní se už dlouho vrčí. Kazatel to zpozoruje a ptá se člověka v první řadě: „Prosím, máte hodinky?“ Ten rozmrzele odpovídá: „Hodinky nemám, ale v zákristii visí kalendář.“